

Bilimsel Komünist Teori ve Kitle Çizgisi Problemi

Editörün Notu: Bob Avakian'ın aşağıdaki yazısı 26 Haziran 2023 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır. Çevirisini takipçilerimizin dikkatine sunarız.

Kaynak için bkz: [Scientific Communist Theory and The Problem With "Mass Line"](#)

Mao'nun Komünist Teoriye ve İnsan Kurtuluşuna Katkıları Gerçekten Engindir- Ama "Kitle Çizgisi" Yanlıştır

Çin devrimi ve özellikle Çin'deki Kültür Devrimi'nin (sosyalist toplumun kendi içinde bir devrim!) devrimci dalgası ve Mao Zedong'un 1960'larda ve 1970'lerin başlarında bu Kültür Devrimi'nin önderi olarak oynadığı rol, dünyanın dört bir yanındaki insan kitleleri üzerinde olumlu büyük bir etki yarattı. Bu, ABD'deki çok sayıda ezilen insanı ve eğitilmiş genci içeriyordu. Mao'dan alıntılardan oluşan Kızıl Kitap, ABD de dahil olmak üzere dünyanın her yerindeki ülkelerde kelimenin tam anlamıyla milyonlarca insanın elindeydi ve Çin'deki halk kitleleri için temel devrimci yönelimi sağlıyordu.

(Ben, tamamen derin bir cehaletle konuşan insanların ve kasıtlı ve sistematik çarpıtma yapan anti-komünist siyasi görevlilerin yaptığı çığ çarpıtmalardan bahsetmiyorum, Mao'nun asıl rolünden ve Çin'deki Kültür Devrimi'nin başlıca özgürleştirici karakterinden bahsediyorum. Çin'deki Kültür Devrimi'nin zorunluluğu, hedefleri ve gidişatının ciddi, *bilimsel* bir analizi- ele almaya çalıştığı çelişkiler ve bu Kültür Devrimi sürecini karakterize eden çelişkiler de dahil olmak üzere- benim çalışmalarım da ve diğer pek çoğu da

revcom.us adresinde bulunabilir.)

Mao'nun komünist teoriyi daha da geliştirmesi, bir dizi boyutta ifade edildi, en önemlisi, sosyalist bir ülkede devrimin tersine çevrilmesi ve kapitalizmin yeniden kurulması için tehlikenin ve temel in anlaşılması- ve Kültür Devrimi'nde somut ifadesi verilen bununla mücadele araçları.

Mao'nun düşüncesinin (ve Kırmızı Kitap'taki bir bölümün) öne çıkan yönlerinden birisi Mao'nun "kitle çizgisi" olarak bahsettiği şeydi. Bu, o zamanlar sadece genel anlamda devrimci fikirli olan bizler tarafından değil, her şeyden önce Çin'deki Kültür Devrimi'nden ilham alan ve etkilenen *devrimci* komünistler tarafından önemli bir araç olarak benimsendi. Yine de o zamandan bu yana geçen on yıllarda açıkça ortaya çıktığı gibi, bu "kitle çizgisi" kavramı doğru değildir ve aslında Mao'nun komünist teoriye olan etraflıca bağlılığına ve onun daha da geliştirilmesine ters düşmektedir.

Sürekli derinleşen bir şekilde öğrendiğim gibi, komünist teori, gerçekliği anlamak ve dönüştürmek için bilimsel bir yöntem ve yaklaşım olarak ele alınmalı ve uygulanmalıdır.

Dünya değişmeye ve gelişmeye devam ettiği müddetçe komünist teori de değişip gelişmelidir ve bu aynı zamanda tecrübe ve bilginin akümüle olması ışığında komünist teorinin kendisinin de sorgulanmasını içerir. Sadece devrimci pratiğin alanında değil ancak daha geniş insan tecrübesinin alanında ki buna doğa bilimleri kadar sosyal bilimler, sanat ve kültür alanı da dahildir. Bu sürecin bir parçası olarak-Kültür Devriminin yenilgisi, Çin'de devrimin bitişi ve Mao'nun 1976'daki ölümüyle birlikte kapitalizmin restorasyonu ile birlikte-komünist teoriyi eleştirel bilimsel bir sorgulamaya tabi tutmaya angaje oldum ve bu sürece önderlik ettim. Bunun bir parçası da Marx'tan (ve Engels'ten) başlayarak, Lenin ve Mao ile daha ileriye taşınan teoriyi daha önceki anlayışımı da sorgulamayı içeriyordu. Bu sürecin sonucu, komünizmin yeni bir sentezinin gelişmesi oldu. Popüler olarak yeni komünizm olarak

anılan bu sentez, daha önce geliştirildiği şekliyle komünist teorinin bir devamı olmakla birlikte aynı zamanda ötesine niteliksel bir sıçramayı ve bazı önemli açılardan ondan bir kopuşu temsil eder. Bu, komünist devrimi ileriye götürmenin temel bir yöntemi ve aracı olarak “kitle çizgisinin” eleştirisini ve nihayetinde reddini de içeriyor.

“Kitle Çizgisinde” Yanlış Olan Nedir?

Burada “kitle çizgisinin” nasıl; doğru, bilimsel bir yöntemi ve devrimci strateji ve politika yaklaşımını temsil etmediğini incelerken, Mao’dan alıntılarının yer aldığı Kırmızı Kitap’ta Mao’nun “kitle çizgisi” hakkındaki düşüncesinin yoğunlaştırılmış temsiline odaklanacağım.

Kızıl Kitapta ‘‘kitle çizgisinin’’ bahsinin geçtiği bölümde kesinlikle doğru ve önemli olan oryantasyon noktaları vardır. Örneğin, kitlelerden kaçınmaya ve kitlelere kibirli davranmaya karşı olan argümanlar ve kitleleri dahil etmeden uygulanmaya çalışılan çizgi ve siyasaların eleştirilmesi. Ancak ‘‘kitle çizgisinin’’ temel metodu Mao’nun aşağıdaki ifadesinin bünyesinde bulunur:

Partimizin bütün pratik faaliyetlerinde doğru önderlik ‘‘kitlelerden kitlelere’’ şeklinde olur. Bu şu anlama gelir: Kitlelerin fikirlerini alırsınız (dağınık ve sistematik olmayan düşünceler) ve onları konsantre edersiniz (çalışarak onları konsantre ve sistematik fikirlere dönüştürürsünüz) ve daha sonra kitlelere giderek bu fikirleri kitleler kendi fikirleriymişçesine benimseyene kadar yayar ve açıklarsınız. Böylelikle bu fikirlerin doğruluğunu test etmiş olursunuz. Ve bir kere daha kitlelerden gelen bu fikirleri konsantre eder ve tekrar kitlelere gidersiniz ki böylelikle bu fikirler azimle ayakta tutulur. Ve bir daha, bir daha bitmeyen bir halka gibi, fikirlerde her seferinde daha canlı daha zengin ve daha doğru hale gelirler. Bu Marksist bilgi teorisidir.

Ancak aslına bakılacak olursa bu Marksist bilgi teorisi

değildir. Bu bilgi teorisi-Marks tarafından (Engels ile birlikte çalışarak) geliştirildiği ve o günden bugüne daha da ileriye taşındığı biçimiyle- ''kitlelerin fikirlerinden'' daha geniş tecrübeler ve bilgiden ortaya çıkartılmıştır. (Ve aslında bakılacak olursa Mao'nun ''kitle çizgisi'' dışında meseleleri ele aldığı farklı eserlerine baktığınızda onun komünist bilgi teorisi ile ilgili çok daha doğru bir sunuyu ortaya koyduğunu görürsünüz.) Atılımlar'da yazdığım üzere: ''Kitle çizgisinin'' uygulanması, Mao'nun geliştirdiği çizgilerde, politikalarda ve devrimci stratejiyle devrimci mücadeleyi ortaya koymasında temel olarak ilerlediği nokta değildi. Bu, Mao tarafından büyük ölçüde bilimsel bir temelde yapılmıştı; kitlelerden gelen fikirleri konsantre edip onlara geri götürerek değil. Mao tarafından karşılaşılmaması gereken ve dönüştürülmesi gereken çelişkiler analiz edilmişti, Atılımlara referans vermem gerekirse: ''Verili bir zamanda hangi çelişkinin esas çelişki olduğuna karar vererek'' yapılmıştı.

(Aşağıdaki bir notta strateji ve politika alanlarında Çin devrimi sırasında Mao'nun bazı majör kararlarını listeledim-1949'da ülke çapında iktidarın ele alınmasından önce ve sonra. Burada listelenen kararlar ''kitle çizgisinin'' uygulanması yoluyla değil ancak Atılımlarda özetlemiş bulunduğum yöntem ve yaklaşımın temelinde ortaya çıkmışlardı. Daha önce de sadece Mao'nun izlediği doğru çizgiler ve uyguladığı, benimsediği doğru politikalar hakkında değil aynı zamanda bazı tali ancak kimi zaman kayda değer hatalı olan çizgileri ve politikalarıyla ilgili de konuştum.)

Bir kez daha bu önemli noktayı vurgulamak istiyorum: ''Kitle çizgisi'', ''kitlelerin fikirlerini alın (dağınık ve sistematik olmayan) ve onları konsantre edin (çalışarak konsantre edilmiş ve sistematik fikirlere dönüştürün) ve daha sonra bu fikirleri kitlelere yayın, açıklayın ta ki kitleler bu fikirler kendilerininmişçesine onları benimseyip, onlara tutunup, fikirleri eyleme dönüştürünceye dek ve böylece bu fikirlerin doğruluğu eylemde test edilir'' doğru bir çizgiye

(strateji, politika vb.) ulaşmanın yolu değildir. Bu, bir kere daha, kitlelerin fikirlerini çizginin ve politikaların başlangıç noktası olarak almak-her ne kadar onları ‘‘konsantre’’ edecek ve ‘‘çalışarak konsantre hale getirip, sistematize edecek olsanız’’ dahi- çok dar bir bilgi kaynağıdır ve devrime ilerlemenin bu yolda ilerlerken önünüze çıkacak zorlukların üstesinden gelmenin doğru bir şekilde anlaşılmasında çok sınırlıdır.

Burada şunu söylemem gerekiyor ki açıkçası bende bir zaman boyunca Mao’nun burada ‘‘kitle çizgisi’’ ile ilgili ‘‘daha derin’’ bir şey söylediğini yorumlamaya çalıştım: Bunun kitlelerin fikirlerinde doğru olanların komünizmin bilimsel metodunun uygulanması yoluyla konsantre edilmesi olduğunu düşündüm. Ancak bunun bir yardımı olmadı. Ne kadar eğip bükerseniz bükün son tahlilde kitlelerin fikirleri-hatta en ‘‘ileri’’ kitlelerin fikirleri dahi- kaynak olarak çok dardır ve ‘‘kitlelerin fikirlerinin konsantre edilmesi’’ doğru bir çizgi ve politikaya varabilmek için çok sınırlı bir süreçtir.

Kitlelerin Arasındaki Geri Fikirlerle Mücadele Yürütmek Yerine Kuyrukçuluk Yapmak

Mao’nun aşağıdaki ifadesi, ‘‘kitle çizgisinde’’ neyin problemlili olduğunun yoğunlaşmış ifadesidir:

24 yıllık tecrübe bize göstermektedir ki, doğru görev, doğru politika ve doğru çalışma biçimi devamlı olarak kitlelerin verili bir zaman ve mekandaki talepleriyle uyumludur ve bu kitlelerle olan bağımızı devamlı bir biçimde güçlendirir. Ve yanlış görev, yanlış politika ve yanlış çalışma biçimi kitlelerin verili bir zaman ve mekandaki talepleriyle uyumsuzdur ve bizleri kitlelere devamlı olarak yabancılaştırır.

Bu ifade, ki bu ifade meselenin merkezidir, yanlıştır. Burada ortaya koyulan bilgi teorisi anlamında ve spesifik olarak şu temel çıkarımda ortaya koyulduğu biçimiyle ‘‘kitlelerin verili

bir zaman ve mekandaki taleplerinin'' bir çizgi ve politikanın doğru olup olmadığının belirlenmesinde standart ve kriter olarak sunulması anlamında yanlıştır. Kitlelerin hislerinin farkında olmak başka bir şeydir ve bu önemlidir (buna kitlelerin hislerinin ''yekpare'' ve statik olmadığı; kitlelerden farklı insanların farklı hisleri olacağı ve değişen koşullarla bu hislerinin de değişeceği gerçeği de dahildir). Ancak komünist politikaların verili herhangi bir zamanda temelinin kitlelerin hisleri (veya ''talepleri'') yapılması başka bir şeydir ve bu doğru değildir.

Gerçek şu ki, bu kapitalist-emperyalist sistem (ya da herhangi bir sömürü ve baskı sistemi) altında, kitlelerin hisleri ve talepleri büyük ölçüde *bu sistemin işleyişi* tarafından şekillendiriliyor- onun ekonomik sömürü sistemi, toplumsal baskı ilişkileri ve bu sömürü ve baskıyı sürekli ve kitlesel olarak rasyonalize eden ve pekiştiren siyasi kurumlar ve egemen kültürü. (Sosyalist bir toplumda bile, kitleler arasında, sömürücü ve baskıcı ilişkilerin etkisini değişik derecelerde yansıtan fikirler olacaktır. Bu tür fikirler, sosyalist toplum içinde tamamen ortadan kaldırılamayacak ve dünya çapında komünizme doğru ilerleyen uzun bir süreç boyunca dünyanın büyük bir bölümünü karakterize etmeye devam edecektir.)

“Kitlelerin fikirlerini” komünist strateji, politika vb. için başlangıç noktası olarak almanın ve “doğru görevin, politikanın ve çalışma tarzının her zaman ve her yerde kitlelerin talepleriyle uyumlu olduğu” standardına göre hareket etmenin, herhangi bir zamanda kitlelerin sahip olabileceği çok yanlış fikirlerin ve “taleplerin” kuyruğuna takılmaya/takip etmeye yol açabileceği çok açıktır.” “Çok sayıda komünist, “kitle çizgisini” uygulayarak tam da bu tür bir kuyrukçuluğa düşmüştür.” Buna karşın, kitlelerin hislerinin farkında olmanın ve bunlara dikkat etmenin önemli olmasının bir nedeni, kitlelerin fikirlerini herhangi bir noktada “konsantre etmeye” çalışmaktansa, farklı durumlarda

kitlelerin (en azından çoğunun) hisler ve taleplerine karşı etkili bir şekilde *mücadele* etmek için bunun gerekli olduğudur. Ve burada- belirli durumlarda ve genel olarak temel koşullarda- halk kitlelerinin gerçek objektif çıkarlarının neler olduğunu belirlemenin ve buna göre hareket etmenin mümkün olduğunu vurgulamak önemlidir- kitlelerin kuyrukçuluğunu yaparak değil, *bilimsel bir analiz yaparak ve bu bilimsel analizi uygulayarak*.

Yanlış “Kitle Çizgisi” Fikri ve Komünist Devrimi İlerletmek İçin Gerçek Temel Arasındaki Kritik Çelişkiyi Çözümlemek

1949’da Çin devrimini zaferle sonuçlandırırken ve daha sonra yeni sosyalist toplum koşullarında devrimi ilerletmede, en yüksek noktasına ulaşan Kültür Devrimi’nde (Mao’nun 1976’daki ölümünden sonra geri döndürülmeden önce), Mao’nun aslında “kitle çizgisini” uygulamaması talihlidir. Yukarıda vurgulandığı gibi, Atılımlar’dan alıntı yaparken belirttiğim üzere Mao bütün bunları yüzleşmek ve dönüştürülmek zorunda olan çelişkileri analiz ederek- “belirli bir zamanda hangi çelişkilerin üzerinde yoğunlaşmanın esas olduğunu belirleyerek” yaptı.

Ancak burada, Mao’nun çizgi ve politika geliştirirken uyguladığı asıl yöntem ve yaklaşım ile bunu yaparken temel olarak “kitle çizgisinde” öne sürdükleri arasında kritik bir çelişki vardır. Bu çelişkinin çözülmesi gerekir ve pozitif bir şekilde, yalnızca gerçekliği anlamak ve dönüştürmek için bilimsel bir yöntem ve yaklaşımı benimseyerek ve sistematik bir şekilde; yanlış “kitle çizgisi” yöntemine karşı, bir komünist çizgiyi uygulayarak (verili bir zamanda strateji ve politika dahil olacak şekilde) çözülebilir

Gerçekliğin bu şekilde dönüştürülmesinin çok önemli bir bölümü de halk kitleleri arasındaki yanlış düşünüş biçimlerine karşı ideolojik mücadele yürüterek onları devrimci bakış açısına ve devrimci hedeflere kazanmaktır ki bu bakış ve hedeflerin temeli, gerçekliğe bilimsel yaklaşımdır. Bu yaklaşım,

komünizmi başından beri karakterize etmiştir ve şimdi bilimsel olarak daha tutarlı bir biçimde yeni komünizmle daha da geliştirilmiştir.

Önemli Bir Not

Yukarıda ima edildiği gibi, Mao'nun Çin devrimi sürecinde, "kitle çizgisini" uygulayarak değil, karşılaşılmaması gereken ve dönüştürülmesi gereken çelişkileri analiz ederek, verili bir zamanda hangi çelişkilere odaklanmanın temel olduğunu belirleyerek strateji, politika vb. konularında benimsenen önemli, doğru ve etkili kararlar aşağıda sıralanmıştır. Bu kararlar, gerçekleştirilmiştir.

- 1920'lerin sonlarında, Çan Kay-şek liderliğindeki (ve başlıca "batılı" emperyalistlerin desteklediği) Kuomintang hükümetinde yoğunlaşan hâkim güçlere karşı, devrimci silahlı mücadeleyi başlatmak.
- 1930'ların ortalarında, Çin'in Japon emperyalizmi tarafından istilas ve işgali bağlamında, Kuomintang'a karşı mücadeleden Japonya'ya karşı Kuomintang ile Birleşik Cephe'ye geçiş.
- Dünya Savaşı'nın sonunda, 1945'te Kuomintang ile müzakere kararı... ve bu müzakerelerin bozulmasından sonra -artık Kuomintang'a karşı yöneltilmiş- halk savaşının yeniden başlaması.
- ABD önderliğindeki işgalci emperyalist güçlerin Kuzey Kore'nin bazı kısımlarını işgal etmesi ve Kuzey Kore ile Çin sınırına doğru ilerlemesi üzerine (ve bu emperyalist güçlerin komutanı Macrthur, doğrudan Çin'e saldırmakla tehdit ediyordu) 1950'de Kore Savaşı'na girme kararı.
- 1960'larda ve 1970'lerin başında Kültür Devrimi'nin başlatılması ve seyri.

Bir kez daha, bunların hiçbirisi- ve strateji ve politikaların benimsenmesini (ve değiştirilmesini) içeren diğer önemli kararlar- kitle çizgisine değil, çelişkilerin *analizine* ve

tasnifine dayanıyordu.

Aynı zamanda, Çin devrimi sürecinde, 1949'da ülke çapında zaferin elde edilmesinden önce ve sonra, esas olarak Mao'nun önderliğinde benimsediği çizgilerin ve politikaların büyük ölçüde doğru olduğunu ve devrim için önemli ilerlemeler sağladığını kavramak gereklidir. Bunun böyle olmadığı keskin bir örnek ise, Çin'in 1970'lerin başında benimsediği ve "Batı'ya açılma" olarak nitelendirilebilecek politikadır. Bu, basitçe, ABD ile o zamanki ana rakibi olan Sovyetler Birliği arasındaki çelişkilerden yararlanmak için ABD ile ilişkilerin kurulmasını içeriyor değildi. Gerçekte, Çin'in bu dönemde uluslararası ilişkilere ve gelişmelere yaklaşımı, Sovyetler Birliği'nin o zamanlar dünya halklarının ana düşmanı olduğu şeklindeki yanlış bir analizden kaynaklanıyordu. Olayları, Sovyetler Birliği'nin uluslararası arenadaki hedef ve hamlelerine karşı çıkmalarına nasıl katkıda bulunup bulunmadıklarına göre değerlendirme ve uluslararası düzeyde ele alma yönünde kesin bir eğilim vardı. (1950'lerden sonra, Sovyetler Birliği artık sosyalist bir ülke değildi, kapitalist-emperyalist bir güç haline gelmişti, hatta bir süre kendisini sosyalist olarak sunmaya devam etti. Mao ve önderlik ettiği Çin Komünist Partisi, Sovyetler Birliği'nin gerçekten de "sosyal emperyalist" (isim olarak sosyalist ancak gerçekte emperyalist) olduğunu çok doğru ve önemli bir şekilde analiz etti. Ancak, dünya halklarının ana düşmanı olarak Sovyetler Birliği'ni öne çıkarmak ve bu problemleri analiz doğrultusunda hareket etmek ve başkalarını teşvik etmek gerçekten zararlıydı ve yanlıştı.)

Bu durumun en zararlı boyutlarından biri, Çin'in üçüncü dünyada son derece baskıcı hükümetlere verdiği destektir. Bu destek, İran Şahı'nın başında olduğu işkence rejimi ve Filipinler'deki Marcos rejimi gibi örneklerde görülmüştür (ironik bir şekilde, Maoist devrimcilerin o dönemde bu rejime karşı silahlı bir mücadele yürüttüğü bir ülkede).

Bu ciddi hatalar, gerçek bir zorunluluktan kaynaklanmanın yanı

sıra (özellikle Sovyetler Birliği'nin Çin'e yönelik büyük bir saldırı tehdidi gibi), Mao'nun milliyetçi eğilimlerinin bir yansıması ve ifadesiydi de. Mao'nun eğilimi, öncelikle Çin üzerindeki etkilerine odaklanarak değerlendirmeler yapmaktı ve bu, ikincil ancak önemli bir şekilde Mao'nun genel komünist/enternasyonalist yönelimine karşı duruyordu.

Anılarımda, (*Ike'den Mao'ya ve Ötesine*), 1974'te Çin'e yaptığım bir ziyaret sırasında yaşanan bir durumu anlattım, (o ziyarette yer alan başka bir kişiyle birlikte) Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi temsilcileriyle bu çok yanlış ve zararlı politikalar hakkında eleştirilerimi dile getirdim ve mücadele yürüttüm. *Dünyayı Fethet ve Dünya Devrimci Hareketini Geliştirmek* ile başlayarak; 1980'lerde *Stratejik Yönelim Soruları* içerisinde, bu yanlış politikanın eleştirel bir analizini yaptım. ([Dünyayı Fethet?](#), [Dünyayı Fethetmek? Enternasyonal Proletarya Buna Zorunlu ve Muktedirdir](#) çalışmalarının her ikisi de revcom.us adresinde [BA'nın Toplu Çalışmalarında](#) mevcuttur.)

Aynı zamanda, bu zorunlu ve bilimsel temellere dayalı eleştiri, bilimsel temellere dayalı analizler çerçevesinde yapılmıştır. Bu analize göre, 1970'lerin ilk yarısında, çok yanlış olan bu politika uygulanırken ve gerçek zararlar verilirken, Mao ve onu takip edenler, Çin Komünist Partisi içinde önderlik ettiği Kültür Devrimi sürecinin yanında, o dönemde dünyanın farklı bölgelerindeki çeşitli devrimci mücadelelere destek vermeye devam etmiştir. Bu, burada konuştuğum gibi, yalnızca Çin'deki halk kitlelerinin eşi benzeri görülmemiş bir devrimci hareketi değildi, aynı zamanda dünya çapında tam anlamıyla yüz milyonlarca ezilen ve devrimci fikirli insan için derin bir ilham kaynağıydı.

Bir kez daha, bu önemli hatalara rağmen, **esas olarak ve ezici bir şekilde, 1949'da ülke çapında zafere ulaşılmasından öncesinde ve sonrasında, Çin devriminin seyri boyunca, Mao önderliğinde izlenen çizgi ve politikalar doğruyd ve Çin'deki devrim için çok önemli ilerlemelere yol açarken, dünya**

devrimine çok önemli katkılar sağladı. Başta vurgulandığı gibi, genel bir değerlendirme olarak, Mao'nun komünist teoriye ve insanlığın kurtuluşuna yaptığı katkılarının gerçekten **engin** olduğu doğrudur.

Yeni Komünizm Her Şeyi Değiştirebilir – Şayet...

Editörün Notu: Aşağıdaki metin Devrimci Komünist Parti'ye mensup önder yoldaşlardan biri tarafından yazılıp Parti üyeleri ve destekçileri arasında dolaşıma sokulmuş bir belgeden yapılan alıntılardan oluşmaktadır. Dipnotlar sonradan eklenmiştir.

Yeni Komünizm Her Şeyi Değiştirebilir – Şayet...

Hadi içtenlikle konuşalım şimdi. Hadi, kendi Partimiz haricindeki insanları da katarak, devrimin sorunlarıyla dürüstçe yüzleşmeye istekli olalım, pervasız davranıp söz konusu sorunlarla mücadele edelim. Hadi mevcut gerçekliğe ilişkin çok basit temel bazı tespitlerle başlayalım:

Biz devrimci komünistlerin tüm insanlığın çıkarlarını temsil ettiğimiz ve onların sözcüsü olduğumuz kabul edilir. Ve bunu bilime dayanarak, daha azıyla değil, bilime dayanarak yaptığımız kabul edilir. Bu temele istinaden, insanlığın her şeyden çok komünist bir dünyaya ihtiyacı olduğundan aslında son derece eminiz, ki söz konusu dünyaya, oraya gidilmesini sağlayacak bir geçiş ve yol, bir temel olacak (doğru türde) sosyalist toplumların teşkil edilmesiyle bir (doğru türde) devrimler sürecinden varılır. Yani, uğruna mücadele ettiğimiz şey sadece komünizm değil, komünizmin doğru türüdür, **YENİ KOMÜNİZM**'dir.

Bob Avakian (BA) tarafından ileri sürülen komünizmin yeni sentezi, gerçekten de komünist teori ve pratiğin tarihsel evriminde tamamıyla yeni bir safhanın başlangıcını temsil ve tesis eden tam bir ezber bozucudur. **YENİ SENTEZ HER ŞEYİ DEĞİŞTİRECEKTİR.** Fakat bu durum, **ANCAK** BA'nın Yeni Komünizmi yaygın bir biçimde bilinirse, bu toplumda ve bütün dünyada bir çeşit geometrik artışla kök salar ve daha da çok yayılırsa mümkündür.

Fakat hâlihazırda nesnel durum şudur: Çok az sayıda insan Yeni Komünizm'den haberdar, hatta çok az sayıda insan dünyanın sorunlarına çözüm arıyor, burada ve tüm dünyada eğitilmiş ya da "ilerici" ve "aydınlanmış" diye bilinen insanlar, öncelikle geçmişin can çekişen ve felç edici yoz yapılarının (standart burjuva demokrasisi, sosyal demokrasi,ⁱ Ajithizm'in çeşitlemeleri,ⁱⁱ vb.) içine saplanıp kalmışlardır ve genel olarak inatla (bazen iğneleyici, ağır eleştirelilikle) radikal bir biçimde yeni ve ilham verici olabilecek, ancak burada ve tüm dünyadaki alçak ve (gittikçe faşistleşen biçimleri de içeren) vahşi cisimleşmeleri dâhilinde egemen ve hükümlan sömürücü, baskıcı yapıları nesnel olarak kabul etmeleri, onlarla uzlaşmaları ve nihai olarak onlarla girdikleri suç ortaklığı sayesinde (özellikle ABD'de) genel olarak hâlâ faydalanabildikleri görece istikrar ve konforu gerçekten sorgulamalarını ve bunlardan özgürleşmelerini gerektirebilecek ne varsa keşfetmeyi ve bunlara angaje olmayı reddetmekte.

Dolayısıyla uğraştığımız dışsal objektif/subjektif koşullar en hafif deyişle çetindir. Ve bununla bağlantılı olarak, geçtiğimiz on yıllarda kendi Partimiz de dahil olmak üzere her yerdeki komünist saflara musallat olan revizyonizmⁱⁱⁱ, özellikle de bunun tamamen üstesinden gelmek için verilmesi gereken mücadeleler açısından belirgin engeller teşkil etmiştir. Dolayısıyla, genel olarak bu çok zorlu bir dönemdir.

Fakat gün gibi ortada olan bir şey var: Tarihin bu döneminde, bu engellerin aşılıp Yeni Komünizm'in ve yanı sıra onun mimarı

BA'nın (komünizmin bu yeni sentezini ortaya koyup geliştiren, bizzat yeni sentezin ana unsurlarının ve bilimsel yöntemlerinin yoğunlaşmış bir ifadesi olarak duran kişi) bu toplumda (ve onun tüm katmanlarında) ve bundan da öte bütün dünyada yaygın bir biçimde bilinmesinin, takdir edilmesinin ve onlara bağlanılmasının sağlanmasından daha önemli **hiçbir şey** yoktur. Diğer taraftan eğer BUNU başaramazsak -eğer BU görevi yerine getirmede nitel ve nicel ilerlemeler kaydedemezsek- geçen on yıllar boyunca yaptığımız ve bugün yapmayı sürdürdüğümüz hiçbir şeyden bir yere varılamayacak, hiçbir şey elde edilemeyecektir. Bütün bu zorlu işler, bütün bu adanma ve bütün bu feragat? Bunların tümü, eğer Yeni Komünizm'in her tarafa **yayılması, kök salması** ve **sürdürülebilir bir geometrik ilerleme** sürecinin başlaması sağlanmazsa, koskoca bir sıfır edecektir.

Şayet bunu başaramazsak, gerçekten yaptığımız diğer hiçbir şeyin kıymet-i harbiyesi olmaz. Şayet bunu **başaramazsak**, web sitesi (ve ilgili sosyal medya) yayınının ve liderliğin; 5

Durdur^{iv} herhangi birine ve tamamına (soykırımı dönük polis şiddeti ve katliamı da dâhil) yönelik belirli konjonktürel "İktidar Mücadelesi..." inisiyatifleri; belirli acil durum ve stratejik "düğüm noktası" inisiyatifleri (Faşizmi Reddet gibi); uluslararası gelişmelere (ve diğer ülkelerdeki devrimci zihniyetli güçlere) ve bu ülkede halk arasındaki aşırı milliyetçilik ve ulusal şovenizminin yarattığı baskıya karşı yapılan mücadeleye hasredilen özel dikkat; iki iyileştirici amacın (en çok ezilen toplumsal taban ve özellikle eğitilmiş gençler için iş yaratılması) gerçekleştirilmesine hasredilen özel dikkat; Yeni Komünizm temelinde yeniden canlandırılmış bir Leninist partinin geliştirilmesi ve partiye güçlü katılımın sağlanmasına hasredilen özel dikkat gibi önemli şeyler, bu alanların **her birine** hasrettiğimiz çalışmaların **hiçbiri** nihai olarak tarihte belki de küçük bir dipnottan fazlası olmayacaktır, **şayet...**

Eğerki esas görevimizi yerine getirelim ve hepimizin **en önemli**

ve en kritik yegâne stratejik amacımız ve gündelik meşguliyetimiz olarak kabul etmemiz gereken şeyi yapalım: bir kez daha, muhtelif engellerin aşılıp BA ve ileri sürdüğü Yeni Komünizm'in toplumda YAYGIN OLARAK bilinmesinin, takdir edilmesinin ve ona bağlanılmasının sağlanması.

Bunun üstesinden gelinmesi, en önemli, en müstesna ve kritik stratejik görevimiz ve hedefimiz olarak anlaşılmalıdır (bütün insanlık ve geleceği için, eğer sahip olunmaya değer türde bir geleceği varsa). Bütün bunlarla uyumlu olarak **BA'nın geçmiş yıllardaki müdahalelerine** bir kez daha dikkatle göz atalım –bizzat neyi başardığına ve 1 numaralı hedef bakımından bundan ne çıktığına ya da çıkmadığına.

Çoğuna hepimiz elbette aşınayız. Bir kez daha lafımızı esirgemeyelim: Bunların TAMAMI çok büyük oranlarda heba edilmiştir.

Ancak ilk olarak olumlu olanlardan bahsedelim: Basit bir biçimde ifade edilirse, çok değerli basılı çalışmalar ile ses ve video derlemelerine ilave olarak son yıllarda şahsen BA tarafından yapılan kamusal ve yarı kamusal inanılmaz girişimler serisine mahzar olduk. Bunlar, istisnasız, yeni komünist teori, propaganda ve ajitasyonun olağanüstü, birinci sınıf sunumları olmuşlardır. Tamamı büyük derinlik, içerik ve içtenlikle ileri sürülmüşler, her biri insanlığın sorunlarına uygulanan bilimsel yöntemler için canlı birer laboratuvar olarak hizmet edecek şekilde meydana getirilmişlerdir. Tamamı geniş çeşitlilikte bir izleyici kitlesi tarafından yaygın bir biçimde erişilebilir olacak şekilde hazırlanmış, farklı geçmişlere sahip farklı katmanlardan yeni insanlardan kendi Partimizin üst düzey liderliği, elbette bizler de dahil deneyim sahibi kıdemli komünistlerin çoğuna uzanan bir yelpazede herkes için her seviyede kıymetli derslere yoğunlaşmışlardır.

Şimdi burada söylediğim her şey doğru değil mi? Sadece 7 Konuşma^v ya da 2003'te yayınlanan *Revolution: Why It's*

Necessary, Why It's Possible, What It's All About [Devrim: Neden Gerekli, Neden Mmkün, Ne ile Alakalı] ya da REVOLUTION –NOTHING LESS! [DEVİRİM–DAHA AZI DEĞİL!] video kayıtlarına kaynaklık eden konuşmalar ya da birkaç sene evvel bilimsel yöntemlerin önemini ve komünizmin erken dönemlerinden devralınan kitle çizgisi,^{vi} söyleştirme,^{vii} popülist epistemoloji,^{viii} vb. ile bağın koparılması ihtiyacını kafalara çakan içeriye yönelik seminerler serisi ya da Riverside Kilisesi'nde Cornel West ile yapılan nefes kesici (ve çekişmeli) kamuya açık Diyalog ve bu süreç sonunda ortaya çıkan film ya da nihai olarak BA'nın ufuk açıcı YENİ KOMÜNİZM kitabının yazılış sürecinde kapsanan iç seminerler dizisi ya da hem halihazırdaki konjonktürel (yükselen faşizm) hem de derin tarihsel köklere yönelik çözümlemelerin (bu noktaya nasıl ve neden geldik?) gerçek bir ustalıkla derlemesi olan en son yapılan (bir saat uzunluğundaki!) yarı-kamusal 2017 konuşması gibi doğrudan girişimleri aklınıza getirin, bütün bunlar hakkında ne yapacağı açık olan, Yeni Komünizm'in en büyük ve stratejik hedeflerini ortaya koymaktan çekinmeyen ve kendinden emin bir biçimde bunlardan geri durmayan, bir yöntemler ve ilkeler ekolünü, ayrıca henüz komünist hedefleri paylaşmasalar da (belki de hiçbir zaman paylaşmayacak olsalar da) mevcut konjonktürde kendileri ile pratikte bir birlik kurulabilecek kişilere doğru asli bir patikanın taslağını temin edecek bir önderliğin yanı sıra aklınıza getirin.

Sağlam çekirdek ve sağlam çekirdek temelinde hayli esneklik modeli. Doğru bir temel üzerinde ve doğru yöntemleri kullanarak birleşebilecek herkesi birleştiren bir model. Bilime dayalı serinkanlı, özgüvenli ve kesinlik modeli. Bir incelik, ahlak, ulaşılabilirlik, neşe ve şefkat ve evet, umut modeli, bu arada kuyrukçuluğa ya da yordakçılığa zerrece bulaşmayan, farklı katmanlardan kitlelerle birlikte bu canlı çelişkileri yön vermek üzere şiddetli tartışmalı mücadeleler yürüten, engellere meydan okuyan ve onların üstesinden gelen, bu dönemin yapılarını sınırlayan, felce uğratan bir model. Ve

hepsinin bir saatte yapılması. Vay canına! Ve ardından S&C [Soru-Cevap] ile birlikte, tüm soyut unsurların, özün, dikkate değer bilimsel suhuletin ve tam bir “doğaçlama” canlılığının gündeme gelmesi –Evet, bir kez daha vay canına!

Evet, bunların tamamı müthiş ve ilham vericidir, işte bütün mesele: BA tarafından yapılan az çok “doğrudan” olan TÜM bu müdahalelerin hem içerik hem de biçim bakımından dikkate değer ve birinci sınıf müdahaleler olmalarıdır. Bunların TAMAMI herkes için yöntem dersi niteliğindedir. TAMAMI kendi başlarına nesnel olarak paha biçilmezdir ve **nihai olarak** nitelikleri ölçüsünde “verimli” olacakları hususunda son derece eminim –en azından **uzun dönemde**, insanlık yakın gelecekte kelimenin bilindik manasıyla kendi sonuna doğru yol almamayı bir biçimde becerirse bunun gerçekleşmesini bekliyorum. Bilimsel bir temele binaen, **insanlık için makul herhangi bir geleceğin**, zorunlu olarak, BA tarafından ileri sürülen komünizmin yeni sentezinin “kat edilmesiyle” oluşturulmak zorunda olduğundan son derece eminim.

Burada (bütün bu müdahaleler de dâhil BA’nın tüm yapıtlarıyla ilişkilendirerek uzun erimli gelecek hakkında) dile getirdiğim nedenlerle, söz konusu müdahalelerin, nihai olarak boşa gidecekleri için nafiye çabalamalar olacakları sonucuna varmak tamamen ve rahatsız edici bir biçimde yanlış olur. Ancak en azından *daha kısa vadede*, kaba bir şekilde ifade edilirse, **“bu müdahalelerin ortaya çıkardığı şey ne olmuştur?”**

BA üzerine düşeni yapmıştır, ancak geriye kalan bizlerin BA’nın söz konusu müdahaleleri sonrasında, dikkat çekip dürüstçe dile getirebilmeyi başardığımız şey şu olmuştur: “Bu, Yeni Komünizm’in çok daha geniş ve kapsamlı bir biçimde yayılmasına gerçekten yardımcı oldu; bu müdahale sayesinde şimdi daha fazla insanın BA ve ortaya koyduğu şeyden haberdar olduğunu; şimdi daha fazla insanın Yeni Komünizm’i tartıştığını, müzakere ettiğini, ona itiraz ettiğini, bağlandığını; bütün bunlar gerçekten kökleşmeye başladıkları ve doğrudan karşılaştığımız çok sayıda insana ulaşmak

suretiyle gün gün, gittikçe daha fazla yayıldıkları için tamamının bir tür geometrik ilerlemeye yol açtığını görebilirsiniz. Apaçık ortada ki artık BA'nın ve Yeni Komünizm'in hakiki ve azimli gerçek **takipçilerinden** oluşan dikkate değer –sadece önemli olduklarından değil, sayıları ve artan toplumsal etkileri nedeniyle de dikkate değer- yeni toplulukların ortaya çıkışının açık göstergeleri var, ki bunların tümü bir sonraki dönemde Yeni Komünizm'in daha önce görülmemiş bir düzeyde yayılmasının ve kökleşmesinin alametleridir.”

Ne yazık ki bunların hiçbirisi gerçekleşmedi.

Yeniden ifade etmek gerekirse, BA her durumda kendi payına düşeni yaptı. Ancak hem Partimizde, hem de uluslararası harekette egemen olan bilimsellik karşıtı revizyonizmin karakterize ettiği son yıllardaki “zehirli bileşim”, öylesine moral bozucu bir düzeyde *bileşti* ki, farklı katmanların oluşturduğu tüm kitleler, toplumun ve bütün insanlığın karşı karşıya olduğu “sorunun” kaynağını doğru bir biçimde tespit EDEMİYORLAR ya da bu türden bir “çözümün” ciddi bir biçimde peşinde değiller (daha önce ele aldığımız tüm nedenlerden ötürü, ki burada daha fazla uzatmayacağım) –bu “zehirli bileşim”, bugün **mevcut en iyi komünist önderlik için bile BA'nın girişimlerinin doğru bir zeminde bir miktar da olsa gerçekleşmesini sağlayacak gerekli koşulların** (uygun izleyiciler, uygun güvenlik, vb.) **yaratılmasının inanılmaz derecede zor ve afallatıcı olduğu** bir durumla sonuçlanmıştı **ve** bunun da ötesinde tek tek her durumda, mevcut en iyi komünist önderlik için bile, Yeni Komünizm'in tohumlarının gerçekten **yaygın bir biçimde ekilip anlamlı herhangi bir ölçekte semeresinin toplanabilmesini sağlayacak bir yolla BA'nın bu girişimlerinin “hakkını verecek” yeterli bir maddi zemin ve/ya yeterli düzeyde temellendirilmiş ideolojik bir yönelim de bulunmuyor gibi görünmektedir.**

Dolayısıyla bu gerçeklikle yüzleşmek ve bizi mağlup etmesine izin vermeyecek yolları ortaya koymak zorundayız. Şu gerçeği

kabul edelim ki en azından bu dönemde 1 numaralı stratejik hedefin yerine getirilmesinde gerçekten önemli bir ilerleme kaydedilmesi bakımından, harcanan inanılmaz çabaya karşılık, fiilen “ortaya pek de bir şey çıkmış” değil. Bir kez daha, tamamının gelecekte bir gün daha uygun bir yolla semereleri olacaktır, ama en azından bu dönemde, Yeni Komünizm’in titrek zayıf ışığının bu denli kolay sönebileceği bir dönemde, etkili olmasına umutsuz bir biçimde ihtiyaç duyduğumuz yayılma ve toplumsal etkinin “geometrik hızla ilerlemesi” sürecinin zincirlerinden boşalmasını sağlama hedefiyle, içinde bu dikkate değer doğrudan müdahalelerin gerçekten doğru dürüst bir biçimde neticelendirilebileceği gerekli maddi temel türünden bir şeyi yaratmakta başarılı olduğumuzu düşünmüyorum.

Sürekli tekrarlanan hayal kırıklıklarımın biri de, bu müdahalelerin son derece değerli materyaller (kitaplar, filmler, vb.) üretmesidir, ki bunlar BA ve Yeni Komünizme ilişkin topluma geniş çaplı bir şekilde “yaymamız” gereken pek çok şeyi sağlamaktadır, fakat bizler başka şeyler yapmakla her zaman o kadar meşgulüz ki, bu çok değerli araçları hasat etmek ve yaymak için ancak zar zor kullanıyoruz. Fakat elbette bu demek değildir ki mevcut durum (tekrarlanan savurganlık) kabul edilebilir, veya asla dönüştürülemez (!) veya özel olarak neye karar verirsek verelim, Yeni Komünizmi geniş ve yaygın şekilde nasıl yayacağımız ve bunun köklenmesi için yapacağımız çalışmaları bulmak bizim elimizde olmayacak. Böyle olması gerekmiyor! Bunun bizim bir numaralı stratejik hedefimiz olması gerekiyor.

Bir kere, yalınayak doktorlara^{ix} ve Huxleyler’e^x doğru yönelimi yeniden canlandırmalıyız. Önderlerden Parti üyeleri ve en geniş ölçekte destekçilere kadar herkesin, yalınayak doktorlar gibi, asgari düzeyde, en azından *belli bir* kapasiteyle çalışmasına ihtiyacımız var. En azından bir biçimde bunu yapmıyorsanız, kendinize komünist diyebilir misiniz? En azından Yeni Komünizm ve BA’nın (BA külliyatının dağıtılması ve web sitesinin varlığını duyurmanın yanı sıra BA

videolarının gösterilmesi, vb. dâhil) yayılmasına destek olabilecek *en basit* görevlerle iştigal etmiyorsanız yani. Mao zamanında Çin'deki asıl yalınayak doktorlar (büyük oranda kendilerine temel tıp bilgisi ve eğitimi verilen köylü kitleleri) tıp kuramını ilerletmeyi ya da tıbbi müdahalelerde bulunmayı olanaklı kılacak temele sahip olmamış olabilirler (yararından çok zararı olacağı için bunu yapmamışlar, denemelerine de izin verilmeyecektir zaten) ancak durup dinlenmeden uzak ve geniş bölgelere gidip olabildiğince çok insana ulaşmak ve bunu sık sık ve sürekli yaparak, en temel tıbbi malzemeye dahi hiçbir vakit erişememiş her türden yere ve insana en temel ilaç, tedavi ve temel tıp eğitimi (külliyyatı ve video filmleri yaymanın eşdeğeri) götürmek suretiyle paha biçilmez bir hizmette bulunmuşlardır. *Paha biçilmez* bir hizmet. Sonuç olarak BA ve Yeni Komünizm'e bağlı bir yalınayak doktor olarak asgari düzeyde gerçekten hizmet edemeyecek ya da etmemesi gereken biri var mı?

Bununla bağlantılı olarak Huxleyler'in gerçekten de HUXLEYLER (!!) olmalarına ve öyle davranmalarına ihtiyacımız var. Bunu doğru, tutarlı bir biçimde ve diğer her şeyin yanı sıra yaptıkları bir şey olarak değil de ASIL görevlerinin bu olduğunu anlayarak yapmaları [mesele]. BA'nın kaç müdahalede bulunduğunu, bunların kalitesini ya da konjonktürel yerindeliğini umursamıyorum –Eğer gayretkeş ve istekli Huxleyler'den oluşan, kendilerini en başta BA'nın destekçileri olarak gören ve tutarlı bir biçimde **kendilerinin asıl görevlerini** benim genel olarak 1 numaralı stratejik görev dediğim şey olarak gören, sonra, fiilen toplumda öncelikli olarak Huxleyler olarak *hareket etme* de dahil, yaptıkları her şeyde buna uygun davranan bir ekibimiz yoksa, BA'nın çalışmalarını ve müdahalelerini zayi etmemenin maddi zeminine hiçbir zaman sahip olamayacağız ve BA ve Yeni Komünizm için kararlı yeni destekçi kitlelerini hiçbir zaman arttıramayacağız. Tek tük birkaç yeni yüz devşirebiliriz, ancak Yeni Komünizm'in ana unsurlarına ve yöntemlerine gerçekten bağlı ve bunları uygulayabilecek gerçek bir Leninist

partiyi yeniden bir araya getirmeyi, yeniden yükseltmeyi ve yeniden canlandırmayı hiçbir zaman beceremeyeceğiz.

Bu arada şunu da biliyorum: Şayet bu Trump/Pence faşizmi konsolide olup da gerçekten bu toplumun yaygın olarak kabul edilen “normal” durumu halini alırsa, bunun sadece genel olarak korkunç sonuçları olmayacak, ama daha da spesifik bir biçimde, biz komünistler, Yeni Komünizm’in ve BA’nın çalışmalarının yayılması ve teşvik edilmesi ile bunların daha da çok köklenmesi ve yayılmasına kendini adayan açık ve istekli aktif BA destekçilerinin sayılarının arttırılması dâhil, bir yere varmak için daha çok çaba sarf etmek zorunda kalacağız. Dolayısıyla Faşizmi Reddet çalışması –yayılp yayılmayacağı, ilgi görüp görmeyeceği, adanmış destekçilerinin olup olmayacağı, doğru yolda kalıp kalmayacağı vb.- gerçekte “yalnızca bir başka iyi inisiyatif ya da yapılacak iyi bir iş” değildir. **Bizim** stratejik komünist hedeflerimizle ilişkisi içinde, Faşizmi Reddet’in temsil ettiği şeyin başarısızlığa uğraması, tabutumuza çakılacak son çivi olabilir.

BA’nın, *TRUMP/PENCE REJİMİ GİTMELİ! İnsanlık Adına Faşist Bir Amerika’yı Kabul Etmeyi REDDEDİYORUZ, Daha İyi Bir Dünya MÜMKÜN* başlığıyla yaptığı -bu faşist rejimin devrilmesi için kitlelerin şiddet içermeyen, kesintisiz siyasal seferberliğini sağlamanın acil, ivedi önemini ve bununla bizim temel devrimci hedeflerimiz arasındaki hayati bağı güçlü bir biçimde vurgulayan- son 2017 konuşması türünden bir şey heba edilmemelidir.

Bu video film (çokça!) kullanılmalıdır, bizim üzerimize düşen, etkin bir biçimde video filmin tüm olumlu yanlarından faydalanılmasını, bunların yaygın bir biçimde her şeye yansıtılmasını ve zerk edilmesini sağlamak, vb. olmalıdır. Bu işte henüz yeterince ilerlenmemiş olması (ve filmin hâlâ diğer şeylere “iliştirilmiş” gibi görünmesi) beni hayal kırıklığına uğratıyor. Bu özel müdahale ve video filmle, şimdi dahi yeterince yönlendirici dikkati çekemezsek, daha sonra (bir kez daha) bu ihmalin (hem 1 numaralı hedefin **BA ve Yeni Komünizm’i**

teşvik etmeye ve yaymaya dönük bazı önemli yanlarını gerçekleştirme de başarısız olmayı hem de bu konuşmanın gerekli anti-faşist güzergâhın geliştirilmesini olumlu yönde etkileme gücünden tam olarak yararlanmada başarısız olmayı içeren) fahiş sonuçlarından muzdarip olacağız. Bunların tümü hayli kötü olacaktır; gerçekten de bu konuşmanın yaygın bir biçimde tanıtılmasının ve dağıtılmasının başarılabilmesi için elimizde ne varsa tüm gücümüzle kullanmalıyız –[ancak] yüzeyde tek çizik bile yaratamadığımız düşüncesindeyim.

Sözlerimi açıkça ortada olanı bir kez daha ifade ederek sonlandırıyorum:

Aslında bizzat BA, gerçekten de Yeni Komünizm'in ne olduğunun en iyi şekilde açıklanmasına odaklanmış durumdadır ve onun çeşitli çalışmaları ve girişimleri, komünizmin bu yeni sentezinin mümkün olan en iyi “tanıtımlarıdır” – Yeni Komünizm'in yaygınlaştırılması ve halka mal edilmesi hususunda, herhangi bir aracının çarpıtması, farklı şekillerde açıklaması, tekrar yorumlamasından bağımsız olarak, “bizzat” BA'nın çeşitli çalışmaları ve girişimlerinden daha iyi bir araç bulunmamaktadır.

Ancak -bu kritik bir ancaktır- BA'nın bizzat ne olduğu ya da kişisel olarak nelerin sorumluluğunu alabileceği bir yana, Yeni Komünizm'in ve bütün bunların bir yoğunlaşması olarak BA'nın istekli, yaratıcı destekçilerinden –hakiki, istekli ve yaratıcı destekçilerden- oluşan **lejyonların** sayısı *artmadıkça*, –tüm insanlık yararına “her şeyi değiştirme!” potansiyeline gerçekten sahip olan- Yeni Komünizm tarafından temsil edilen her şey, hiçbir zaman yeterince kapsamlı bir biçimde yayılmayacak ve hiçbir zaman yeterince derinlere kök salmayacaktır. Dolayısıyla, ama öyle ama böyle, kendi başına ve yaptığımız diğer her şey içinde bunun sahiden gerçekleştirmek, bizim **öncelikli** meşgalemiz ve hedefimiz olmak zorundadır.

Mart 15, 2018 /Revolution Gazetesi /revcom.us

i Sosyal demokrasi, “sosyalizmin” burjuva seçimleriyle iktidara gelecek -aslında bazı endüstriler için devlet mülkiyetinin ve kapsamlı refah tedbirlerinin bileşkesi- bir biçimini tasavvur eden siyasal bir eğilimdir. Burjuva devletinin şiddetli baskıcı iktidarına karşı milyonların iktidar için topyekûn kitle mücadelesi aracılığıyla karşı koymasını ve onu yenilgiye uğratmasını reddeder, bu ihtiyacı karşılayacak devrimci eğilimlere karşı çıkar. Sosyal demokrasi, genellikle dillendirilmeyen temeli kolonilerden ve yeni kolonilerden yapılan yağmadan sağlanan ganimet olan Avrupa’da ciddi bir eğilim olarak ortaya çıkmıştır. Bugün Latin Amerika’da (Brezilya’da Lula, Şili’de Bachelet, vb.) ve başka yerlerde önemli bir güçtür ve ABD’de Amerika Demokratik Sosyalistleri (DSA-the Democratic Socialists of America) ve benzeri gruplarda şekillenmektedir.

ii Ajithizm, Temmuz 2013’te Ajith tarafından yazılan “Avakianizm’e Karşı” başlıklı broşürde derlenen eğilimdir. Bu eğilim, çevrimiçi dergi Demarcations’ta yayınlanan “Ajith – Geçmişin Tortusunun Bir Portresi” başlıklı makalede analiz edilmiş ve kapsamlı bir biçimde eleştirilmiştir. Ajith ile yapılan bu polemik, yeni sentezin ayrıntılarına indiği ve onu Bob Avakian’ın epistemolojide yarattığı kırılmaya odaklanan bir dizi eski meselede ayrıştırdığı için kritik bir çalışmadır. Yazarlar şu tespiti yapmaktalar: “En büyük önderlerinin düşünceleri de dâhil, komünist harekette yanlışlar yapılmış olsa da, bu komünistleri ne korku içinde sinmeye ne de devekuşu misali ikincil zayıflıkları savunmayı kabul etmeye sevk etmelidir. Fakat eğer bir tarihsel bağlam içinde yapılan hatalar Ajith’in yaptığı gibi desteklenir, kutsanır ve geliştirilirse, bu noktada toplum için nitel olarak farklı bir projeye dönüştürülmüş olurlar.” *Ajith – Geçmişin Tortusunun Bir Portresi*, sayfa 80.

iii Revizyonizm, komünist ya da Marksist oldukları iddia edilen, ancak komünizmin devrimci özünü revize eden düşünce okulları ve siyasal eğilimleri ifade eder. Bugünkü revizyonizmin karakterinin ayrıntıları birçok çalışmada ele alınmıştır; en çok da şu çalışmalarda yer alır: Communism: The Beginning of a New Stage, A Manifesto from the Revolutionary Communist Party, USA [Komünizm: Yeni Bir Aşamanın Başlangıcı, Devrimci Komünist Parti’den (ABD) Bir Manifesto], RCP Publications, 2008 ve THE NEW COMMUNISM: The science, the strategy, the leadership for an actual revolution, and a radically new society on the road to real emancipation [YENİ KOMÜNİZM: Gerçek Bir Devrim ve Kökten Yeni Bir Toplum İçin Gerçek Kurtuluşa Giden Yolda Bilim, Strateji ve Önderlik], Bob Avakian, Insight Press, 2016.

Revizyonizm, temel olarak burjuva demokrasisinin bir varyantına ya da komünist devrimin ilk aşamasındaki (1848’de *Komünist Manifesto*’nun yazılmasından 1976’da Çin’de sosyalizmin devrilmesine kadar geçen dönemdeki) belli hatalı ve yanlış siyasi çizgilere saplanıp kalmaya ya da Bob Avakian’ın yeni sentezinde kristalize olduğu haliyle komünizmdeki ilerlemelere karşı ikisine birden dayanır. Bu çalışmaların ikisi de Devrimci Komünist Parti ABD içindeki Kültür Devrimi’ni ayrıntıyla ele alır -yeni komünizmle birlikte mücadele içinde siyasal çizginin içeriği, mücadelenin seyri ve onun bu ülkede gerçekten öncü, devrimci, komünist bir parti olup olmayacağını belirleyen elzem karakteri ele alır.

iv *Soykırım Mezalimine, Toplu Tutuklamalara, Polis Şiddetine, Siyahi ve Melez Halkın Katledilmesine SON!

*Tüm Kadınların Patriarkal Aşağılanmasına, İnsanlıktan Çıkarılmasına ve Boyun Eğdirilmesine, Cinsiyet ve Cinsellik Temelli Tüm Baskıya SON!

*İmparatorluk Savaşlarına, İşgal Ordularına ve İnsanlığa Karşı Suçlara SON!

*Mültecilerin Şeytanlaştırılmasına, Suçlu Gösterilmelerine, Sınır Dışı Edilmelerine, Sınırların Askerileştirilmesine SON!

*Kapitalizm-Emperyalizmin Gezegenimizi Yok Etmesine SON!

v 7 Konuşma. Bu konuşmalar 2006 yılında Bob Avakian tarafından yapıldı ve geniş bir konular dizisini kapsıyordu. Bu konuşmalardaki malzemenin bir kısmı, *Communism and Jeffersonian Democracy* [Komünizm ve Jefforsongil Demokrasi], Bob Avakian, RCP Publications, 2008 ve *Away With All Gods! Unchaining the Mind and Radically Changing the World* [Tüm Tanrılardan Uzak! Zihni Zincirlerinden Kurtarmak ve Dünyayı Radikal Bir Biçimde Değitirmek], Bob Avakian, Insight Press, 2008 gibi başka çalışmalara dayanmaktaydı. Konuşmalar şunlardı: “Why We’re in the Situation We’re in Today... And What to Do About It: A Thoroughly Rotten System and the Need for Revolution” [“Neden Bugünkü Durumdayız ... ve Ne Yapmalıyız: Bütünüyle Çürümüş Bir Sistem ve Devrim İhtiyacı”]; “Communism and Jeffersonian Democracy” [“Komünizm ve Jefforson Demokrasisi”]; “Communism: A Whole New World and the Emancipation of All Humanity–Not ‘The Last Shall Be First, And the First Shall Be Last’” [“Komünizm: Tamamen Yeni Bir Dünya ve Tüm İnsanlığın Özgürleşmesi –‘Ayaklar Baş, Başlar Ayak Olacak’ Değil”]; “The NBA: Marketing the Minstrel Show and Serving the Big Gangsters” [NBA: Şairin Gösterisini Pazarlayıp Büyük Gangsterlere Hizmet Etmek”] ; “Communism and Religion: Getting Up and Getting Free–Making Revolution to Change the Real

World, Not Relying on 'Things Unseen'" ["Komünizm ve Din: Ayağa Kalkmak ve Özgürleşmek –Devrimin Gerçek Dünyayı Değiştirmesini Sağlamak, 'Görünmeyen Şeylere' İtibar Etmemek"]; "Conservatism, Christian Fundamentalism, Liberalism and Paternalism ... Bill Cosby and Bill Clinton ... Not All 'Right' but All Wrong!" ["Muhafazakarlık, Hristiyan Köktencililiği, Liberalizm, Paternalizm ... Bill Cosby ve Bill Clinton... Tümü 'Doğru' Değil Tümü Yanlış!"]; "'Balance' Is the Wrong Criterion–and a Cover for a Witch-hunt–What We Need Is the Search for the Truth: Education, Real Academic Freedom, Critical Thinking and Dissent" [" 'Denge' Yanlış Kriterdir –Cadı avı İçin Bir Bahane- Tüm İhtiyacımız Hakikati Aramak: Eğitim, Reel Akademik Özgürlük, Eleştirel Düşünme ve İhtilaf"]].

vi Kitle çizgisi, kitlelerin dağınık, sistematik olmayan düşüncelerinin alınıp, bunların doğru yanlarını derleyip kitlelere benimseyip uygulayabilecekleri politikalar biçiminde sunulduğu komünist yöntemin çekirdeğini teşkil eden Mao tarafından geliştirilmiş bir yöntemdir. Bob Avakian 2014 yılında yaptığı konuşmalarda sorunları bu ilke ile çözümlemiştir ("The Material Basis and the Method for Making Revolution" ["Devrim Yapmanın Maddi Temeli ve Yöntemi"] ve "The Strategic Approach to Revolution and Its Relation to Basic Questions of Epistemology and Method"[Devrim Stratejik Yaklaşım ve Devrimin Epistemoloji ve Yöntemin Temel Sorularıyla İlişkisi"]). Bu tür bir yöntem, herhangi bir durumda ne yapmak gerektiğini bilimsel olarak analiz edip sonra kitlelerle birlikte bunun mücadelesini verip uygulamanın aksine, komünistleri esasen kitlelerin belirli bir zamandaki düşüncelerinin sınırlarına ayna tutmaya ve kendilerini bu sınırlarla tahdit etmeye sevk eder. Bununla birlikte, "kitle çizgisi", BA'nın yeni komünizmi biçimlendirmesinden önce az çok tartışmasız bir ilke olarak on yıllar boyunca kutsanmıştır; aslında "kitle çizgisi", BA'nın da işaret ettiği gibi, devrimin belli kritik anlarında bizzat Mao'nun kullanmadığı bir yöntemdi.

vii Şeyleştirme, yeni sentezden önce komünist hareket içinde egemen olan, sınıfsal konumları nedeniyle proleterlerin hakikate ulaşmada ayrıcalıklı oldukları düşüncesine dayanan görüştür; özel olarak proleterlerin bir sınıf olarak proletaryanın tarihsel rolünü kavramayı sağlayan araçlara kendiliğinden sahip oldukları ve bu görüşe "içgüdüsel olarak" meyledecekleri görüşü. Bu, toplum içinde *bir sınıf olarak* proletaryanın konumu ile tekil proleterlerin bilinçlerini birbirlerine karıştırmaktır. Gerçekte, proletaryanın tarihsel rolünün, sömürünün ve baskının bütün biçimlerine son vermekle ilişkisi içinde kavranması, toplumsal gelişmenin tüm seyrinin bilimsel olarak çalışılmasından ve bu gelişmeye temel teşkil

eden, genel olarak ardında gizlenen dinamiklerin analiz edilmesinden kaynaklanmıştır. Komünist devrimi anlamak ve komünist devrime giden yolda bir rol oynamak isteyen herkes, sınıfsal arka planı ne olursa olsun (her türden arka plandan insan bunu yapabilir ve bu sorumluluğu üstlenebilir) onu *bir bilim olarak* çalışmak zorundadır. Bununla beraber, sınıfsal kökeni ne olursa olsun toplumdaki herkes, hem kapitalist bir sistemde yaşamının avantajlarından etkilenir hem de her çeşit bilim *dışı*, hatta bilim *karşıtı* yöntemle yetişmek zorundadır ve bu yöntemleri kendiliğinden benimser. Şeyleştirme üzerine daha fazlası için “Ajith – A Portrait of the Residue of the Past” [“Ajith – Geçmişin Tortusunun Bir Portresi”] başlıklı çalışmaya bakınız.

viii Popülist epistemoloji, halkın düşündüklerinin nihai olarak gerçekliği belirlediği ya da en azından komünistlerin halkın çoğunluğunun hakikate ulaşmak üzere neyi düşündüğünü “dikkate alması” gerektiği fikridir. Ancak–nesnel gerçeklik hakkındaki hakikat ve belirli analiz ve politikaların bu gerçekliği yansıtıp yansıtmadığı ve onu devrimci bir istikamete doğru dönüştüren patika da dahil–hakikat herhangi birinin düşündüklerinden bağımsızdır. Darwin’in evrim kuramı, biri onun doğru olduğunu düşünse de düşünmese de doğrudur; toplum hakkındaki belirli temel hakikatler ve toplumu değiştirmek üzere ne türden dönüşümlerin gerektiği hususu, ayrıca doğru olup olmadığı belirlenemeyen daha anlık şeyler için de böyledir bu. Bu fikir, komünistlerin oportünist bir biçimde geriye düşmelerine ve halk kitlelerindeki geri düşünce ve inanışlara ve apaçık yanlış, hatta gerici patikalara karşı koymada başarısız olmalarına yol açarak muazzam bir zarara yol açmış, zarar vermeyi de sürdürmektedir.

Doğru anlayış *BASics* 4: 11’de ortaya koyulmaktadır: “İnsanların düşündükleri objektif gerçekliğin bir parçasıdır, ancak objektif gerçeklik halkın düşündükleri tarafından belirlenmez.” *BASics: from the talks and writings of Bob Avakian* [*BASics: Bob Avakian’ın konuşmalarından ve yazılarından*], Bob Avakian, RCP Publications, 2011.

Bu konuda daha fazlası için şu çalışmalara bakınız: “The Material Basis and the Method for Making Revolution” [Devrim Yapmanın Maddi Temeli ve Yöntemi] ve SCIENCE AND REVOLUTION: On the Importance of Science and the Application of Science to Society, the New Synthesis of Communism and the Leadership of Bob Avakian, An Interview with Ardea Skybreak [*BİLİM VE DEVRİM: Bilimin Önemi ve Bilimin Topluma Uygulanması Üzerine, Komünizmin Yeni Sentezi ve Bob Avakian’ın Önderliği, Ardea Skybreak ile Bir Söyleşi*], Insight Press, 2015.

ix “Yalınayak doktorlar” Çin’in devrimci olduğu dönemde, özellikle de Kültür Devrimi sırasında, Çin’de kendilerine çok temel tıp eğitimi verilip temel sağlık ihtiyaçlarında destek olsunlar diye kitleler arasında gönderilen köylülerdi. Tam olarak tıp eğitimi almamış olsalar da insan bedeni ve sağlığa ilişkin temel bilimsel bir anlayışın yayılmasını sağlamakta başarılı olabilmışlerdir. Benzer biçimde, yalınayak doktorlar komünizm biliminin en gelişkin kavrayışına sahip olmasalar da daha çok öğreniyor olduklarından yayılmasına yardım etmek isteyenlerdir, diğer bakış açıları ve düşünce tarzlarıyla baş etmeyebilirlerse de ellerinden geleni yapabilirler.

x Thomas Henry Huxley, Darwin’in evrim kuramının bir destekçisiydi. Darwin, çeşitli nedenlerle kuramının gerçekliğini kamusal alanlarda tartışmaya odaklanmamışken, Huxley, her yere gidilip Darwin’in buluşunun savunulması rolünü oynamıştır. Huxley “Darwin’in buldoğu” olarak bilinmekteydi. Benzer biçimde, Yeni Komünizm’in görece gelişmiş bir kavrayışına sahip olan insanlar da çatışan bakış açılarının ve düşünce tarzlarının savunuculuklarını üstlenmelidir.